

[Albrechtsen]

Men det er ikke nok med et oprør i amts-rådssalene. Skal det virkelig hjælpe, må oprøret også komme udefra. Det må være et oprør, der tager mange former, det kan også være aktioner, og det kan være strejker. Jeg giver hr. Erhard Jakobsen ganske ret i, at vi mener, det godt en gang imellem kan være nødvendigt med strejker. Det kan være demonstrationer osv., altså et oprør i egentlig forstand, ikke bare resolutioner.

Jeg tror, denne debat har vist, at enhver tanke om, at alternativet til den borgerlige regering kunne være et samarbejde hen over midten, er en dødfødt tanke. Flere af de borgerlige ordførere har bekræftet, at set fra deres synspunkt er der ikke nogen muligheder for et samarbejde hen over midten. Hr. Niels Helveg Petersen har også bekræftet det. Han afgav endegyldig forsikring om, at der ikke bliver noget samarbejde baseret på S, SF og Radikale. Det giver klare linjer. Det betyder, at der i dansk politik er to blokke at vælge imellem, og det er ikke et spørgsmål, om man kan lide blokpolitik eller ej, men et spørgsmål, om det skal være blokpolitik med borgerligt fortegn eller blokpolitik med rødt fortegn. Det er de to muligheder, der er, og det er sådan set godt nok.

VS går i hvert fald til valg på, at det flertal til venstre, som er det eneste alternativ, skal være et aktivt arbejderflertal, der fører arbejderpolitik, og som er et arbejderflertal af gavn. Et sådant alternativ skal være rødt, og det skal være grønt. Det skal ikke være blegrødt eller vissengrønt, men det skal være klart og stærkt i farven.

Et sådant alternativ må for det første bygge på en rød omfordeling. En rød omfordeling indbefatter fuld social genopretning, en social pensionsreform, et indgreb over for hele skattesystemet og simpelt hen en social omfordeling i samfundet i stik modsat retning af den, som den borgerlige regering i fem år har gennemført.

Alternativet må bygge på en klar grøn politik, en investeringspolitik med grønne fonde f.eks., en miljøpolitik, som går ind til benet og ikke bare på, at man kan løse alle miljøproblemerne ved at sætte flere filtre på skorstenene, men som erkender, at det er selve produktionsapparatet, der skal laves om, at produktionen skal styres af lønmodtagerne og forbrugerne ud fra en klar miljømålsætning. Det kræver socialistiske midler,

men hvis man vil en grøn politik, kommer man heller ikke uden om socialistiske midler.

Jeg vil slutte med at sige, at vi naturligvis støtter det forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat af Socialdemokratiet og SF, og som i kort og klar form siger, hvad der er brug for at gøre i Folketinget i dag. Så må man håbe, at de tre partier, som i hvert fald stemmer for dette forslag i dag, også vil benytte sommeren til at gennemdiskutere det alternativ, som denne debat har vist er det eneste, som er muligt og tænkeligt, men som så sandelig også er et realistisk alternativ til den borgerlige blok, nemlig den røde blok.

Jeg skal sige om Fremskridtspartiets dagsordensforslag, at vi synes, det er lidt af en fornærmelse mod Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, at man omtaler dem på den måde. Jeg vil da sige tak for, at man i hvert fald ikke har udvidet den fornærmelse til også at omfatte VS. Det tager vi som et udtryk for, at man i Fremskridtspartiet er klar over, at VS er det parti, som står for den mest radikale politik i ordets bedste forstand her i Folketinget, men vi kan naturligvis ikke støtte Fremskridtspartiets dagsordensforslag.

Steenholdt (Grøn.):

Som repræsentant her i Tinget for Grønlands største parti, Atassutpartiet, plejer jeg at tage ordet ved folketingsårets afslutning. Det vil jeg også gøre i år. Jeg vil gerne også i dag udtrykke min påskønnelse for det gode samarbejde, der fortsat foregår mellem Danmark og Grønland. Selvfølgelig er der divergerende meninger og opfattelser mellem Grønland og Danmark i en række spørgsmål, men sådan skal det gerne være i et demokratisk samfund, vi er lige gode venner af den grund. Der har således været en del debat i denne vinter om renoveringen af forsvarsradaranlægget i Thulebasen.

For så vidt angår den yderste venstre flanke i Grønlandspolitikken var det nu ikke så meget debat som agitation. Men vi kender efterhånden holdningen fra den kant. Lad det være, som det er, selv om det til tider kan være vanskeligt at tage dem alvorligt.

Jeg havde den glæde og oplevelse i april måned at besøge såvel Thulebasen som Qaanaaq sammen med udenrigsministeren og landsstyreformanden. Det var mig en speciel glæde, at vi efter grundig introduktion om